

Udskriftsdato: 19. december 2025

KEN nr 9528 af 14/06/2016 (Gældende)

Pressenævnets kendelse i sag nr. 16-70-00982

Ministerium: Justitsministeriet

Journalnummer: 16-70-00982

Pressenævnets kendelse i sag nr. 16-70-00982

Sag om påtaleopgivelse genoptages ikke

Pressenævnet udtalte kritik af Sydsjællands Tidendes omtale af Bagmandspolitiets påtaleopgivelse og pålagde avisen at offentliggøre kritikken. Avisen anmodede efterfølgende om genoptagelse af ordlyden af den tekst, avisen skulle bringe som følge af kritikken. Avisen var uenig i nogle formuleringer og ønskede en kildehenvisning tilføjet. Nævnet har afvist anmodningen.

Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

Efter § 14, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 86 af 9. februar 1998 om forretningsordenen for Pressenævnet træffer de medlemmer, der har afgjort en sag, også afgørelse vedrørende spørgsmålet om eventuel genoptagelse af sagen. Pressenævnet vil kunne genoptage behandlingen af en sag, hvis der fremkommer nye oplysninger af betydning for sagens afgørelse. Nævnet kan tillige have pligt til at genoptage en sag, hvis der foreligger ikke uvæsentlige sagsbehandlingsfejl.

Pressenævnet finder, at den tekst, som Sydsjællands Tidende er pålagt at offentliggøre, er dækkende og korrekt, og at der heller ikke er påvist sagsbehandlingsfejl i forbindelse med udformningen af teksten.

Anmodningen om genoptagelse afslås.

Sydsjællands Tidende har anmodet om genoptagelse vedrørende ordlyden af offentliggørelsesteksten i Pressenævnets sag nr. 16-70-00929, hvori nævnet traf afgørelse den 18. maj 2016.

Afgørelsen vedrørte en klage fra [Person A] over artiklen "*Møn-millionær boltrer sig i vindmølleland: Sådan snor han sig uden om loven*". I kendelsen kritiserede Pressenævnet Sydsjællands Tidende og pålagde avisen at offentliggøre et resumé af nævnets kendelse. Sydsjællands Tidende har anmodet om, at offentliggørelsestekstens ordlyd omformuleres.

1 Sagsfremstilling

I Pressenævnets begrundelse i kendelse af 18. maj 2016 hedder det blandt andet:

"3 Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

I sagens behandling har følgende nævnsmedlemmer deltaget: Hanne Schmidt, Hans Peter Blicher, Ulrik Holmstrup og Karsten Kolding.

Påtaleopgivelsen

Styrelsen for Undervisning og Kvalitet politianmeldte i marts 2014 vikarbureauet [Vikarbureauet] A/S for at have afgivet urigtige og vildledende oplysninger med henblik på uberettiget at modtage voksen- og efteruddannelsesgodtgørelse (VEU-godtgørelse) for ansattes deltagelse i arbejdsmarkedsuddannelseskurser (AMU-kurser) og med henblik på uberettiget at modtage tilskud til befordring og til kost og logi i 2008-2010. [Person A] var bestyrelsesmedlem i [Vikarbureauet] A/S, der gik konkurs i 2011.

[Vikarbureauet] A/S havde modtaget VEU-godtgørelse for ansatte, der deltog i [Vikarbureauet] Academy, og modtaget tilskud til kost og logi for de ansatte, mens befordringstilskuddet var udbetalt til de polske ansatte.

SØIK opgav at rejse tiltale mod blandt andre [Person A]. På grund af udformningen af tilskudsreglerne i 2008-2010 skulle spørgsmålet om et eventuelt strafansvar vurderes i forhold til straffelovens § 289 a om svig med hensyn udbetaling af tilskud mv., hvori det kræves, at gerningsmanden har en grad af vilje (forsæt) for, at straf kan idømmes.

Det var SØIKs vurdering, at betingelserne for deltagelse i AMU-kursus og det deraf afledte krav om refusion af lønudgifter for de ansatte var opfyldt i 2009, og at det også var opfattelsen, at det havde været [Vikarbureauet] A/S' intention i 2010.

I relation til kost og logi var det SØIKs opfattelse, at [Vikarbureauet] A/S "har været af den opfattelse, at deres bopælskoncept var i overensstemmelse med reglerne for tilskud til kost og logi". SØIK konkluderede, at "der er tale om en urigtig forståelse af den underliggende lovgivning, herunder VEU-godtgørelsesloven med tilhørende bekendtgørelser. Dette er en uegentlig retsvildfarelse, som ikke er ansvarspådragende". Da [Person A] ikke havde det fornødne forsæt, opgav SØIK at rejse tiltale (påtaleopgivelse).

Ifølge SØIKs brev af 25. november 2015 til [Person A] er spørgsmålet om, hvorvidt der er givet uberettigede fradrag for dobbelt husførelse for [Vikarbureauet] A/S' medarbejdere, videresendt til eventuel videre foranstaltning hos SKAT.

God presseskik

[Person A] har klaget over, at artiklen i sin helhed er et karaktermord på ham og ikke blev forelagt ham inden offentliggørelsen.

Privatlivets fred

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at meddelelser, der kan krænke privatlivets fred, skal undgås, medmindre klar almen interesse kræver offentlig omtale. Det enkelte menneske har krav på beskyttelse af sin personlige anseelse, jf. punkt B. 1.

[Person A] sendte den 30. november 2015 en kopi af SØIKs afgørelse om påtaleopgivelsen til Syd-sjællands Tidende 2015 med oplysning om, at han var klar med supplerende oplysninger. [Person A] opfordrede således selv til omtale af sagen, og nævnet udtaler derfor ikke kritik af avisen for at omtale SØIKs afgørelse, herunder heller ikke for at omtale klager ved navns nævnelse. Det forhold, at omtalen først blev offentliggjort i januar 2016, ses i dette tilfælde ikke at være afgørende.

Overskriften (udsagn 1) samt udsagn 2, 4, 5 og 6

[Person A] har klaget over overskriften til artiklen, der indeholder udsagnet "Sådan snor han sig uden om loven" (udsagn 1), der udgør en del af artiklens overskrift "Møn-millionær boltrer sig i vindmølleland: Sådan snor han sig uden om loven". Endvidere har han klaget over udsagnene "og polakkerne de importerede skulle efter sigende uddannes" (udsagn 2), "og det kunne kurserne og c/o-adresserne altså godt sniges igennem til at tælle som" (udsagn 4), "selv ytrer millionæren, at flere af polakkerne er kommet i rigtig arbejde" (udsagn 5) og "fik han et brev om, at sagen blev droppet fordi det tilsyneladende er for svært at bevise om der var foregået "bevidst snyd" og fordi loven åbner op for forskellige tolkninger" (udsagn 6).

Det følger af de vejledende regler om god presseskik, at overskrifter i form og indhold skal have dækning i den pågældende artikel, jf. C. 6. Det følger endvidere af de vejledende regler om god presseskik, at det er mediernes opgave at bringe korrekt og hurtig information. Så langt det er muligt, bør det kontrolleres, om de oplysninger, der gives, er korrekte. Det skal gøres klart, hvad der er faktiske oplysninger, og hvad der er kommentarer, jf. punkt A. 1 og punkt A. 5.

Pressenævnet finder, at artiklen ved brugen af overskriften ”Sådan snor han sig uden om loven” og ordvalgene i artiklen ”efter sigende”, ”sniges igennem til at tælle som” og ”er for svært at bevise om der var foregået bevidst snyd”, efter en samlet vurdering giver indtryk af, at [Person A] bevidst havde til hensigt at omgå lovgivningen om tilskud.

Uanset om disse formuleringer må anses for at være avisens kommentarer til sagen, må det efter SØIKs afgørelse om påtaleopgivelse lægges til grund, at der ikke er dokumentation herfor. Da oplysningerne endvidere må anses for skadelige for [Person A], udtaler Pressenævnet kritik af Sydsjællandske Tidende for at anvende de pågældende udtryk i artiklen.

Udsagn 3

Vedrørende udsagnet ”Således fremgår det blandt andet af tidligere artikler fra Fagbladet 3F, at polakkerne har modtaget en løn på 21 kroner i timen efter skat, mens firmaet kunne hæve op mod 100 kroner i timen i tilskud.”

Pressenævnet bemærker, at det følger af medieansvarslovens § 12, at redaktøren er ansvarlig for indholdet af en artikel eller udtalelse, som har været bragt navngiven i et andet massemedie, og som gengives i redaktørens skrift. Det forhold, at en artikel er udsendt af Fagbladet 3F, ændrer således ikke Sydsjællands Tidendes ansvar for at overholde god presseskik. Sydsjællands Tidende skal stille samme krav til korrektheden i formidlingen af andres nyheder, som de stiller til deres egne nyheder.

[Person A] har henvist til, at refusionen i den pågældende periode var identisk med dagpengesatsen på cirka 85 kroner i timen, og at SØIKs påtaleopgivelse beviser, at medarbejderne fik overenskomstmæssig dansk løn. Der er ikke fremlagt oplysninger over for Pressenævnet, der indikerer, at de ansatte hos [Vikarbureauet] A/S ikke fik udbetalt en overenskomstmæssig løn. På baggrund af parternes synspunkter og artiklen ”Polakker uddannet til at sætte vindmøller op” bragt på fagbladet3f.dk den 1. november 2010 lægger Pressenævnet til grund, at lønnen på 21 kroner i timen efter skat er fremkommet ved at modregne udgifter til et ”integrationskursus” i deres løn. Ved at fratrække kursusudgifterne regnede Fagbladet 3F sig i 2010 frem til, at polakernes timeløn var 21 kroner efter skat.

Pressenævnet finder, at Sydsjællands Tidende burde have gjort opmærksom på, at timelønnen var udregnet ved at fratrække udgifter til et ”integrationskursus”. Kurset blev også omtalt i artiklen, men uden at Sydsjællands Tidende gjorde opmærksom på forbindelsen til timelønnen. Nævnet udtaler kritik af Sydsjællands Tidende for den manglende oplysning om mellemregningen.

Udsagn 7

Vedrørende udsagnet ”selv hev [Person A]s firma op mod 100 millioner kroner hjem i tilskud alene fra Undervisningsministeriet”.

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at berigtigelse af urigtige meddelelser skal finde sted på redaktionens eget initiativ, hvis og så snart kendskab til fejl af betydning i de bragte meddelelser indgår. Berigtigelse skal foretages i en sådan form, at læserne får klar mulighed for at blive opmærksom på berigtigelsen, jf. punkt A. 7.

Pressenævnet lægger på baggrund af SØIKs påtaleopgivelse til grund, at det korrekte beløb var ca. 60 millioner kroner. Sydsjællands Tidende har erkendt fejlen og omtalt den i sin redaktionelle kommentar af 3. februar 2016 til klagers annonce. Pressenævnet udtaler kritik af Sydsjællands Tidende for ikke at kontrollere oplysningen tilstrækkeligt inden offentliggørelse, hvorved fejlen kunne være undgået. Under hensyn til fejls karakter, og at berigtigelsen er bragt til sidst i Sydsjællands Tidendes redaktionelle kommentar, pålægger Pressenævnet offentliggørelse efter medieansvarslovens § 49. I dette tilfælde kan det således ikke føre til et andet resultat, at avisen selv har bragt en rettelse.

I medfør af medieansvarslovens § 49 pålægger Pressenævnet herefter den ansvarshavende redaktør af Sydsjællands Tidende at offentliggøre følgende:

”[Rubrik]

Sydsjællands Tidende får kritik af Pressenævnet

[underrubrik]

Pressenævnet kritiserer avisen for at bringe udokumenterede beskyldninger mod [Person A], efter at Bagmandspolitiet har opgivet at rejse en sag.

[tekst]

Sydsjællands Tidende bragte i januar måned artiklen: ”Møn-millionær boltrer sig i vindmølleland: ”Sådan snor han sig uden om loven”. Artiklen beskrev, hvordan Bagmandspolitiet opgav at rejse tiltale mod [Person A], som var bestyrelsesmedlem af vikarbureauet [Vikarbureauet].

Styrelsen for Undervisning og Kvalitet politianmeldte i marts 2014 [Vikarbureauet] for at have afgivet urigtige og vildledende oplysninger til Center for Erhvervsrettede Uddannelser Lolland Falster.

Ifølge politianmeldelsen skulle [Vikarbureauet] derved uberettiget have modtaget godtgørelse for ansattes deltagelse i kurser samt tilskud til befordring og til kost og logi i 2008-2010.

[Person A] var bestyrelsesmedlem i selskabet [Vikarbureauet], der gik konkurs i 2011. Bagmandspolitiet undersøgte i 2015 sagen, men opgav at rejse tiltale mod blandt andre [Person A].

På grund af udformningen af tilskudsreglerne i 2008-2010 skulle spørgsmålet om et eventuelt strafansvar vurderes i forhold til straffelovens bestemmelse om svig med hensyn til udbetaling af tilskud mv. I denne bestemmelse i straffeloven kræves det, at gerningsmanden kun kan dømmes, hvis den pågældende har handlet forsætligt.

Bagmandspolitiet konkluderede, at [Vikarbureauet] og [Person A] havde misforstået lovgivningen på området og derfor ikke med vilje havde overtrådt loven. Bagmandspolitiet opgav derfor at rejse tiltale.

Pressenævnet finder herefter, at artiklen ved brugen af overskriften ”Sådan snor han sig uden om loven” samt vendinger som: ”efter sigende”, ”sniges igennem” og ”svært at bevise om der var foregået bevidst snyd” giver indtryk af, at [Person A] bevidst havde til hensigt at omgå lovgivningen om tilskud.

Det er der ikke dækning for i redegørelsen fra Bagmandspolitiet. Pressenævnet udtaler derfor kritik af Sydsjællands Tidendes kommentarer til Bagmandspolitiets afgørelse.

I artiklen oplyses det også, at de polske arbejdere hos [Vikarbureauet] skulle have modtaget en løn på 21 kroner i timen efter skat.

I Sydsjællands Tidende[s] artikel mangler der imidlertid en oplysning om, at beløbet på de 21 kroner er udregnet ved, at udgifterne til de ansattes kurser er modregnet deres løn.

Pressenævnet kritiserer, at denne væsentlige oplysning ikke fremgik af artiklen.

Endelig indeholder artiklen den fejl, at det oplyses, at [Vikarbureauet] fik udbetalt 100 millioner kroner i tilskud og godtgørelse. Det korrekte beløb er 60 millioner kroner.

Pressenævnet har pålagt os at bringe ovennævnte meddelelse. Hele kendelsen fra nævnet kan læses på: www.pressenaevnet.dk. ”

2 Sydsjællands Tidendes synspunkter

Sydsjællands Tidende har til støtte for anmodningen om genoptagelse af offentliggørelsestekstens formulering blandt andet anført, at underrubrikken i offentliggørelsesteksten hverken ses at have dækning i sagsgennemgangen eller afgørelsen.

Sydsjællands Tidende er uforstående over for, hvilke beskyldninger Pressenævnet mener, er ”udokumenterede”. Ifølge Sydsjællands Tidende er der dokumentation for de ting, der står i artiklen. Det eneste punkt skulle være, at der – efter Pressenævnets skøn – ikke har været tilstrækkelig dokumentation i forbindelse med, at der ”kun” er henvist til andre medier som dokumentation for beløbsopgørelser for løn til polske arbejdere, og ikke hvordan de pågældende medier (der er henvist til) har udregnet disse beløb. Det rette udtryk til at beskrive det må være ”ikke tilstrækkeligt dokumenterede” frem for ”udokumenterede”.

Pressenævnet henviser til, at der i den påklagede artikel er henvist til en artikel og dokumentation fra Fagbladet 3Fs omtale af sagen. Der er derved ikke tilstrækkelig dokumentation, idet nævnet mener, at en mellemregning også burde have været beskrevet direkte i teksten og ikke kun ved henvisning til Fagbladet 3F. Der ER således dokumentation via henvisningen til artiklen i det andet medie. ”Udokumenteret” betyder ”overhovedet ikke” dokumenteret.

I offentliggørelsesteksten er anvendt formuleringen udokumenterede fortolkninger i flertal. I tolkningen af udtrykkene brugt i artiklen, er der én påstand, som nævnet finder udokumenteret. Nemlig, at artiklen kan tolkes som om, at [Person A] bevidst har snydt. Det gælder uanset, hvor mange udtryk i artiklen der skulle underbygge påstanden. Påstanden er kun én udokumenteret beskyldning. Det kan ikke retmæssigt blive til flertalsformuleringen ”udokumenterede beskyldninger”.

Sydsjællands Tidende har på denne baggrund anmodet om, at udtrykket ”udokumenterede beskyldninger” i offentliggørelsestekstens underrubrik rettes til ”en udokumenteret beskyldning” eller ”ikke tilstrækkeligt dokumenterede beskyldninger”.

Sydsjællands Tidende har herudover anført, at følgende sætning bør have tilføjelsen ”med henvisning til artikler i Fagbladet 3F”: ”*I artiklen oplyses det også, at de polske arbejdere hos [Vikarbureauet] skulle have modtaget en løn på 21 kroner i timen efter skat, med henvisning til artikler i Fagbladet 3F.* ”

3 Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

I sagens behandling har følgende nævnsmedlemmer deltaget:

Hanne Schmidt, Hans Peter Blicher, Ulrik Holmstrup og Karsten Kolding.

Efter § 14, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 86 af 9. februar 1998 om forretningsordenen for Pressenævnet træffer de medlemmer, der har afgjort en sag, også afgørelse vedrørende spørgsmålet om eventuel genoptagelse af sagen. Pressenævnet vil kunne genoptage behandlingen af en sag, hvis der fremkommer nye oplysninger af betydning for sagens afgørelse. Nævnet kan tillige have pligt til at genoptage en sag, hvis der foreligger ikke uvæsentlige sagsbehandlingsfejl.

Pressenævnet finder, at den tekst, som Sydsjællands Tidende er pålagt at offentliggøre, er dækkende og korrekt, og at der heller ikke er påvist sagsbehandlingsfejl i forbindelse med udformningen af teksten.

Anmodningen om genoptagelse afslås.

Afgjort den 14. juni 2016.